

เกิดทันไหม ประกาศผลเอ็นทรานส์ ยุคเริ่มแรกและ ยุคปี 2530

🕒 นำเสนอเมื่อ 10 ม.ค. 2559

ย้อนไปดูกันตั้งแต่ยุคเริ่มแรกที่มีการสอบเข้ามหา'ลัย ที่เรียกว่าการสอบ 'เอนทรานซ์' จนมาถึงยุคปัจจุบัน 'แอดมิชชั่น' 58

ส่วนหนึ่งจากประสบการณ์ตัวเอง

ปี 2504 จุดเริ่มต้นการสอบเอนทรานซ์ ยุคนั้นการเรียนมัธยมเขาใช้ชื่อเรียกว่า มศ. ซึ่งก่อนจะสอบเข้ามหา'ลัยได้ต้องจบ มศ.5 กั๊กก่อน (ก็เทียบกับจบ ม.6 ในสมัยนี้นั่นเอง) ซึ่งในตอนนั้นโรงเรียนที่ต่างจังหวัดส่วนมากจะมีให้เรียนถึงแค่ช่วง ม.ต้น หากจะเข้ามหา'ลัยก็ต้องมาเรียนต่อ ม.ปลายในกรุงเทพ

ปี 2504 นั้น ถือเป็นการเริ่มต้นการสอบเอนทรานซ์เข้ามหา'ลัย จึงมีเพียงแค่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (อ้างอิงจากวิกิพีเดีย) ที่เปิดสนามให้สอบ โดยกติกาการสอบเอนทรานซ์นั้น เลือกได้ 6 คณะ ต่อมาเหลือเพียง 4 คณะ

ดูผลสอบที่สนามจับ

ถ้าไม่อยากนอนดึกแล้วรู้ผลเลยก็ค่อยไปดูประกาศที่มหา'ลัยดีกว่า ยุคแรกๆ จริงๆ จะมีประกาศรายชื่อติดไว้ที่สนามสวนกลาง ซึ่งยุคแรกเลยคือ สนามจับ หรือ สนามกีฬาจารุเสถียร ซึ่งปัจจุบันเป็นสนามกีฬาของสโมสรฟุตบอลจามจุรี อยู่ในเขต คณอูตงจังหวัดก็เดินทางมาดูกันด้วย และสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือ

“คืนสองเทียนอันแสนขมขื่น”

ระบบเอาเทียนไปส่องน่าจะเกิดก่อนระบบประกาศผลโทรทัศน์ ที่ต้องเอาเทียนไปส่อง เพราะเจ้าหน้าที่จะติดผลสอบ 1 คืนก่อนวันประกาศจริงแถมๆ สนามจับ คนที่อยากรู้ล่วงหน้า ก็ต้องเอาเทียนไปส่อง (ทำไม่ไม่ใช่ไฟฉาย ก็ไม่รู้) เพราะเค้าไม่เปิดไฟ มันมืดมาก เขาจะติดบอร์ดตอนกลางคืน 4-5ทุ่มจะมีคนเอาไฟฉายไปส่องดู จนเป็นตำนาน "คืนสองเทียน"

แต่คืนสองเทียน จะมีบรรยากาศที่เศร้ามาก ใครเคยไปจะรู้ เพราะจะได้ยินคนร้องไห้ตลอดคืนจากคนที่ผิดหวัง (สอบไม่ติด) ซึ่งเป็นส่วนมาก มากกว่าคนสอบติดประมาณ 10 ต่อ 1 และในสมัยก่อนก็ไม่มีมหาลัยเอกชนมารองรับเยอะแยะเหมือนปัจจุบัน คนเอ็นไม่ติดจะค่อนข้างเขวช่วงขวางปัจจุบันไม่มีแล้วครับ

ความรู้สึกมันบีบหัวใจมาก ๆ ยังไม่พอ ต้องถือเทียนไปส่งตามบอร์ดด้วย นั้นล่ะ มันถึงจะเข้าถึงอารมณ์เด็ก ๆ สมัยนี้สบายกว่าเยอะมาก

การจุดเทียนไปดูผลสอบ สาเหตุที่ต้องจุดเทียนไปดูก็เพราะว่าเขาจะติดป้ายประกาศกันตอนช่วงค่ำ ซึ่งแน่นอนว่าใครก็อยากจจะรู้ผลเร็ว ๆ กันทั้งนั้น เลยรอไปดูตอนเช้ากันไม่ไหว เด็กนักเรียนสมัยนั้นจึงต้องพกเทียนพกไฟฉายไปนั่งรอ เพื่อจะได้ส่องดูผลสอบเมื่อเขามาติดกระดาษประกาศผลบนบอร์ด

นอกจากนี้ก็ยังมึพวกรุ่นพี่มาช่วยเชียร์รุ่นน้องด้วย ใครติดก็เฮล่นดีใจ ใครไม่ติดบางคนก็ร้องไห้กันตรงนั้นเลย แต่ยุคต่อมาย้ายไปประกาศที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน (ซึ่งปัจจุบันนี้ไม่มีแล้ว)

ดูผลสอบทางจดหมาย,หนังสือพิมพ์

เป็นการแจ้งชื่อที่อยู่ไว้ พอสอบเสร็จเจ้าหน้าที่ก็จะดำเนินการส่งผลสอบไปให้ทางไปรษณีย์ นักเรียนก็รอจดหมายประกาศผลสอบอยู่กับบ้าน ฟीलิ่งแบบไปรษณีย์มาส่งของทีไรต้องวิ่งออกไปพร้อมกับอาการใจเต้นตุ้ม ๆ ต่อม ๆ ว่าไปผลสอบมาหรือยัง เปิดดูแล้วจะรองดีใจ หรือรองไห้หนักมากเพราะไม่ติด นอกจากนี้ก็ยังมึประกาศลงบนหนังสือพิมพ์ อาทิเช่น หนังสือพิมพ์วิจัจักร ไม่แนใจวาประกาศลงบนหนังสือพิมพ์หัวอื่น ๆ ด้วยหรือเปล่า

ดูผลสอบทางทีวี

เริ่มตั้งแต่ช่วงประมาณ พ.ศ.2530 สมัยก่อนการประกาศผลเอ็นทรานซ์ (สอบเข้ามหาลัย) จะประกาศทางโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. โดยจะเริ่มประกาศตอนเที่ยงคืนเป็นต้นไป เรียงตามรหัสตั้งแต่คนแรกไปถึงคนสุดท้าย นองๆและกองเชียร์ เด็กม.6 รวมทั้ง เด็กสอบเทียบ เด็กชัว จะต้องนั่งลุ้นแบบ วิตอวินาทีเพราะ รายชื่อ ประกาศผลเอ็นทรานส์ จะไหลไปแบบเชื่อนแตก คือ เร็วมากๆ ดูแล้วตื่นเต้นจริงๆ ไม่เหมือนสมัยนี้ มีอินเทอร์เน็ต มีมือถือ เซ็คผลการสอบ ต่างๆได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

โดยเฉพาะถ้าบ้านไหนมีลูกมีหลานอยู่ ม 6 ที่ต้องลุ้นผลโตรุ่งกันเลยทีเดียว พอรู้อผลก็ตะโกนดังไม่ได้ เพราะอาจถูกขางบ้านตา และรายชื่อจะไหลเร็วมาก เผลอลูกไปห้องน้ำไม่ได้เลย ดูแล้วตื่นเต้นแทน

ผู้ประกาศข่าวในยุคนั้นคือ คุณวิทวัส สุนทรวิเนตร์ พิธีกรรายการดีสิบ และคุณอรุณโรจน์ เลี่ยมทอง (ยังละอ่อนอยู่เลยนะ)

304501	191	อุษณีย์ วัฒน
304505	310	โสม สอนาน
304507	212	ชานะ วัฒน
304510	202	ฉวี สอนาน
304511	328	ฉวี สอนาน
304514	222	โสม สอนาน
304515	301	โสม สอนาน
304516	139	โสม สอนาน

304628	094	โสม สอนาน
304629	263	ชานะ สอนาน
304638	193	ชานะ สอนาน
304639	225	อุษณีย์ วัฒน
304644	212	ฉวี สอนาน
304647	264	ชานะ สอนาน
304652	215	ฉวี สอนาน
304656	264	ชานะ สอนาน

บทส่งท้าย

1 สมัยอดีตวันวาน ต้องล้นมากๆ นอนไม่หลับไปหลายคืนก่อนวันรู้ผล บางทีก็คิดว่า น่าจะกลับไปเหมือนวันวาน ที่เป็นตำนาน เป็นความภาคภูมิใจ เป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำ อดีตที่ทวนคิดถึงครั้งใด ก็จะเป็นความทรงจำที่ดี ครั้งหนึ่งในชีวิตของนักเรียน ม ปลาย หลากๆคน

2 สมัยหุ่สอบ ไม่ทันยุคดูผลสอบทางทีวี แต่ทันดูผลสอบทางจดหมาย,หนังสือพิมพ์ และ ตำนาน "คืนสองเทียน" แต่ที่รู้เรื่องราวเพราะสมัยช่วง ม ต้น ได้ติดตามพี่ๆ ญาติๆไปชิมซั้บบรรยากาศเหล่านั้น

เคยนั่งดูเป็นเพื่อนพี่ๆญาติๆล้นผลไปด้วยกัน classic มากๆๆ น่าจดจำ เป็นเรื่องราวที่ดีๆ บรรยากาศเพื่อนฝูงที่คอยให้กำลังใจกัน ไปดูผลสอบกัน อยู่ด้วยกันดีกั้ๆตื้นๆ กอดคอกันร้องไห้ดีใจ ปลอบใจ มันเป็นบรรยากาศที่อธิบายด้วยตัวหนังสือได้ไม่หมดจริงๆ ไม่เหมือนยุคสมัยนี้เลย

3 สมัยหุ่ สอบเทียบ ม 2 ขึ้น ม3 ได้ สอบเทียบ ม 4 และ ม5 ขึ้น ม 6 ได้ เรียนหลักสูตร ม ปลาย 2 ปีได้ ไม่แปลกใจเลยที่ หนุ่มสาวสมัยก่อนจะเรียนมหาวิทยาลัยตั้งแต่อายุยังน้อย 15 ปีก็มีให้เห็น ยิ่งเป็นคณะแพทยด้วยแล้ว คำนำหนา ยังเป็น ดช หรือ ดญ ตบเท้าเรียงแถวกันมาเรียนหมอกั้มีให้เห็นเรื่อยๆนะครั้บ

4 รูปภาพบรรยากาศๆ เอามาให้ดูกัน ภาพขาวดำที่เห็น ถ่ายเมื่อประมาณยี่สิบกว่าปีมาแล้ว เป็นภาพบรรยากาศที่นักเรียนมาดูบอร์ดประกาศผลซึ่งตั้งเรียงรายอยู่รอบนอกของสนามฟุตบอลล้าไปดวยนักเรียนที่พกความตื่นเต้นมาดูผลสอบ

Good night krub

หมอ เอง ^^

ขอบคุณที่มาภาพและเนื้อหาจาก เฟซบุ๊ก [เรื่องเล่าหมอ x exclusive](#)